

"בלי הבולשיט של החומה הסינית"

הנה מה שקורה כאשר בעל השליטה מתעלם מכללים בסיסיים ומכריח את מנהל הכספים להשקיע אצל חבריו. ותנחשו מי בסופו של דבר משלם את המחיר כאשר מגיע משבר פיננסי < יעקב קורי

לא מסוגלים להיות אנשי עסקים? אך הוא ידע שאין זה הזמן לפטר את עמוס, כי רק זה עתה הסתיימה ההנפקה הגדולה של החברה בוול סטריט, ולכן אמר לו: "אתה יודע מה? יש משהו בדברך. אז בוא נעשה פשרה. אתה תשקיע באג"חים של הקולגה שלי אלכס שבונה קומפלקס תיירותי באיי פיג'י. אני חייב לו טובה, וכך לא יוכלו להאשים אותך ואותי בניגודי עניינים. אז הולכים על זה?"

זה לא הייטק בלי תחתית

אלכס קידם את פניו של עמוס בלובי של בית המלון המפואר באיי פיג'י. "אתה רואה, זה בית המלון הראשון בקומפלקס התיירותי שאני מקים. אני עושה הנפקה של כמה מאות מיליוני דולרים המיועדת כולה ללקוחות מוסדיים, קרנות פנסיה ומקורבים כמוך. אני משקיע בקומפלקס 2% מכספי, 60% יבואו מהאג"חים שאני מנפיק, והיתרה תבוא ממימון בנקאי ואשראי ספקים.

"יש פה מינוף של פי 30 או פי 50, אבל אל תדאג – זאת לא חברת הייטק שהיא בור ללא תחתית. פה נשארים בתי מלון, אתרי תיירות, מיליונים של תיירים יבואו לקומפלקס שלי. האיים כל כך קרובים לאוסטרליה, לארה"ב, לאירופה, שאין אחד שלא יעשה קפיצה לכאן".

עמוס שאל בשפה רפה: "אבל המלון נותן שלך משועבדים קודם כל לבנקים, ואם יחול מיתון בתיירות בעלי האג"חים יישארו בלי כלום, כי אין להם למעשה כל בטחון נותן! המינוף האדיר הוא טוב לך, אתה לא מסכן כלום, אבל כל הסיכון נופל עלינו ובש-

בגלל ניגודי עניינים. אבל תבדוק לפחות את האופציה, סע לשבוע ללאס וגאס, תבדוק את הפרויקטים, תקבל אירוח VIP ותשחק בררר לטה on the house. אז מה דעתך?" אריה נתן לעמוס חיבוק דובי וטפח על שכמו. לא יכול היה להיות ניגוד בולט יותר מאשר בין האישיות המוחצנת של אריה, איל הון שברשותו "חצי מדינה", איש העולם הגדול שמארח את כל ידידיו במסעדות הגורמה היקרות ביותר, לבין עמוס הרזה והממושקף שאוכל יוגורט בארוחת הצהריים שלו.

הוא כל הזמן מפחד

עמוס ניסה להעלות טיעוני נגד ואמר: "נניח שאתה צודק, אבל אתה לא חושב שזה יתקבל רע מאוד אם אני אשקיע באג"חים קונצרניים של בעל השליטה שלי? אל תשכח שרואי החשבון שלנו וחברי הדירקטוריון זהירים ביותר אחרי פרשיות הממשל התאגידי של אנרון, וולרדקום וכל שאר הסקנדלים.

"אנחנו נסחרים גם בוול סטריט ויש לנו את סרבנס-אוקסלי על הגב. על כזה דבר אתה ואני יכולים לשבת בבית סוהר, לשלם קנסות של מיליונים ולרסק את המניות שלנו. בשביל עוד מיליון דולר שנקבל בתשואה, אנחנו מסכנים את עצם קיומה של החברה". אריה התבונן בעיניים רעות בחוצפן השחוף שלא מבין את כללי המשחק. הוא עוד לא שכח שלפני שנה עמוס לא קיבל את בנו של בעל הבית למשרת החשב, כי פחד שידבק בו רבב של נפטיזם. הבן אדם הזה לא יודע לזרום, הוא כל הזמן מפחד. מה מלמדים את רואי החשבון האלה באוניברסיטה? למה הם

עמוס יקירי", אמר אריה, יו"ר הדירקטוריון של חברת מערכות רפואיות, "אני לחלוטין לא מבין את מדיניות השקעת הרזרבות הכספיות העצומות שלכם בפק"מים, אג"חים ממשלתיים ושאר השקעות משעממות. בשביל זה אני לא צריך סמנכ"ל כספים שמשכורתו מגרדת את המיליון שקל. כל סטודנט שנה א' יכול לעשות זאת לא פחות טוב ממך. "יש לך 50 מיליון דולר שמניבים תשואה של 5% בשנה, כאשר בכל אלטרנטיבה סולידית אחרת אתה יכול להשיג הרבה יותר. אני לא מבקש ממך להשקיע את כספך באופציות בשוק הסאב-פריים שם אתה יכול להכפיל את השקעתך בשנה. אבל אתה בהחלט יכול להשקיע באיגרות חוב של כמה מהחברות בקונצרן שלי שיניבו תשואה סולידית של 7% בשנה.

"אתה לא מסכן דבר, יש לך את מילת הכבוד שלי, זה הכי סולידית שיש ואתה תקבל הרבה יותר כסף וכך תמקסם את הרווח של בעלי המניות בחברה שלך. אל תשכח שאתם מוכרים רק מערכות רפואיות. מה יקרה אם בשנה הבאה, 2008, יהיה מיתון בשוק הרפואי?"

"לא טוב שכל הביצים מונחות בסל אחד. בשוק הנדל"ן שבו אני פועל אין אף פעם מיתון, המחירים עולים כל הזמן, ואני משקיע במקומות החמים ביותר: לאס וגאס, מנהטן, בודפשט ובוקרשט. ואל תמכור לי את הבולשיט של החומה הסינית, אני יודע שאסור לי לקיים אתך את השיחה, כי אני לא חבר בוועדת ההשקעות של הדירקטוריון

ד"ר יעקב קורי, אוניברסיטת חיפה

"יש משהו בדברייך. אז בוא נעשה פשרה. אתה תשקיע באג"חים של הקולגה שלי אלכס שבונה קומפלקס תיירותי באיי פיג'י. אני חייב לו טובה וכך לא יוכלו להאשים אותך ואותי בניגודי עניינים. אז הולכים על זה?"

ביל מה – בשביל עוד שני אחוזים מסכנים לתשוואה?"

"אוי, אתה קשוח..." ענה אלכס, "בוא, תרגיע, אתה מתוח מדי. על מנת להרפות מהלחץ, גש לחדר 68, שיהיה מעתה והלאה החדר שלך כשתבוא לבקר אותנו לכמה זמן שתמצא. מחכה לך מסאז' תאילנדי, עם סלסילת פירות וגם מיץ פירות מסוג אחר, שבוודאי יוסיפו מתיקות לחיים היבשים שלך".

למחרת ניגש עמוס לאלכס ואמר לו שחשב היטב על ההצעה, אבל הוא לא מסוגל לסכן את כספי מערכות רפואיות למרות שהוא מאמין בכנות כוונותיו של אלכס. זה אצלו עניין עקרוני והוא יהיה מוכן לשים על כך את המפתחות על השולחן. אלכס שם לו על השולחן סדרה של תמונות מפלילות ממיץ הפירות הלילי אותו טעם, ואמר לו שאם ימשיך כך – תקבל אשתו העתק מהתמונות. בלית ברירה נאלץ עמוס להסכים לעיסקה: חצי מיליון דולר עבורו מושקעים במקלט המס באי ונואטו ש"ממש מעבר לפינה", סוויטה שתעמוד לרשותו פעם בשנה כשיבוא עם משפחתו לבקר את אלכס, ובשאר הביקורים מיץ פירות חופשי על הבר. עמוס הבין שלא ניתן לנצח את המערכת ועליו להצטרף לשיירת העושקים או שלא ישרוד. הוא הוסיף כמה קילוגרמים למשקלו, הרכיב עדשות מגע ורכש לאשתו טבעת יהלומים בשביל להרגיע את מצפונו.

תוך מספר חודשים "משך" מכספי מערכות רפואיות בדרכים מתוחכמות 1.5 מיליון דולר ורכש פנטהאוז יוקרתי ברמת השרון. יחסיו עם אריה שופרו ללא הכר והדירקטוריון אף שקל למנות אותו למשנה למנכ"ל.

קרנות הפנסיה שהשקיעו באג"חים של אלכס הראו תשוואה גבוהה בגלל הריבית הגבוהה משמעותית מאג"חים ממשלתיים. ועדות ההשקעה של קרנות הפנסיה לא שמו לב לשמים המתקדרים ולעובדה שעבור 2% נוספים הם מסכנים את הקרן של 100%. האופוריה היתה בשיאה.

עם קצת מזל נגיע למיידוך

עד נובמבר 2008 צנח שווי הרזרבות הכס'

הקופה של הארגון.

"אני מציע למנות לתפקיד אדם אחראי ושמרן, את יונתן שסיים לא מזמן את עבודתו בליהמן ברדס ורוצה לחזור ארצה ולתרום מנסיונו הרב בוול סטריט ובבנקים להשקעות. הוא אולי אפילו יצליח עם קצת מזל להשקיע את מה שנשאר בקופה המדול-דלת שלנו אצל ברני מיידוף, אותו הוא מכיר מצוין ומושקעים אצלו סטיבן שפילברג, קרנות צדקה יהודיות ואפילו אלי ויזל".

פיות של מערכות רפואיות ב-82% והס' תכם בפחות מ-10 מיליון דולר. אריה הציע בישיבת הדירקטוריון לפטר את עמוס בשל הניהול הכושל של כספי החברה. ההחלטה התקבלה פה אחד, ואריה נעל את הישיבה:

התכונה החשובה ביותר של סמנכ"ל כספים היא השמרנות. אני לא יודע מה מלמד דים את רואי החשבון האלה באוניברסיטה. הם רוצים להיות אנשי עסקים ובגלל זה שוכחים שהם צריכים לשמור קודם כל על